

ביאור בדרך אפשר

(ובשלה"ה), שנכירה לעיל, מהו הענין שהתורה ייחסה כל המצוות ליציאת מצרים, ועל מצוות רכבה נאמר שון זכר ליציאת מצרים, דלא כוורה, הלא התורה קרמלה לעולם, והוא לעולמה, ובוודאי גם אם לא היה גלות ושבור מצרים ומילא לא היה ממצוות של יציאת מצרים,

לא היה שניי בפרטיו הממצוות (בנוסף לעיל סעיף ב), והمعنى לקושיא הוא שמקל"ם מוקשרים את הממצוות ליציאת מצרים, כי גם אם לא היה הענין דיאציאת מצרים בגשמיota כהתרחשות בפועל בעולם הזה, עדין היה הענין דיאציאת מצרים ברווחיות, שעניינו עבורות ח' מתוך יציאה מגדרי הממצוות של האדם והעולם זהה עקר פקלילת המורה העיקרית של התורה וממצוות, לאאת מן המצריים וגבולם שכottage מהם עבורות ח' היא מוגבלת ולהתעלמות מהם ולעבור את ח' בילגוביל ולתקומישך ולגלות בעלים בחייבת אוראיין-סוף הבלתי-

גביל, שהו ענין ייאציאת מצרים, שנעשה על ידי העבודה ד"בכל מאך", שonen שבקוריאת-שמע, שonen ייאציאת מצרים וקוריאת שמע) "דבר אחד מפש" שמע) כמברא לעיל בארכיות.

וועל-פי מה שכתבEAR לעיל הממצוות (בנוסף לעיל סעיף ב), כי גם אם לא היה הענין דיאציאת מצרים בגשמיota, היה הענין שבקוריאת-שמע בכל יום שהוא סדר העבודה ד"בכל לברך" גו' שתחילה באחבת ח' מוגבלת ולאחר מכאן האדם עולה ומתעלמת לורגה בגובה יותר עד שבאים להעליות ד"בכל מאך", בראוף של ייאציאת מצרים וגבולם, יונן גם כן ענין בוחינת המאה שהוא

הכט וקהעו הניתן לבני ישראל מלמעלה לוחינת ייאציאת מצרים, ובמילא מאחר שהמעה היא הכוונה ליציאת מצרים, מילא היא הכוונה שניית מלעלת גם לתקלית ובמילא גם לתקלית

ביאור בדרך אפשר

1 אברין דמלכא ומילא הוא ז"א. ולפעמים נקרו ממצוות המלך כי מצוות המלך
2 היא... כי רם"ח אמרים היו עצימות וערנפנין ממש, מה-ישראל פירוש
3 ציווי המלך הם פקודתו לבר ולא עצמותו ואיבורי ממש... אך הענן כי באמות
4 למטה הוא ממצוות המלך אך שורה לעוללה היא בבחינת אברים דמלכא כי
5 "מאייש לוחה זאת", והיין על-ידי
6 אתערותה דלתה של האדם ממשין 1 **ויזהו החלוקת בין בוחינת קבלת עול מצוות**
7 להיות המוצה אברין דמלכא כמשל מי 2 **שbabah לאחר קבלת עול מלכות שמים**
8 שנוגע בצרפת וגליו של אדם מרוגיש 3 **באוון ד"בכל מאך", לבחינת "בכל נפשך"**
9 במוח כי כך עלי-ידי מצוה גשימות 4 **שעל-ידי התורה וממצוות שבאה לאחר הארץ**
10 שעשויה למטה לשכיב שכבאה לאחר הארץ 5 **המלך סתום, נוגע באור אין-סוף ברוך**
11 הוא השורה ומלבש בה".
12 **ויזהו החלוקת בין הבהיר לבין בוחינת**
13 **ההמשכה שעלי-ידי התורה וממצוות היא במדידה**
14 **קיבלה עול מצוות שבאה לאחר קבלת עול מלכות**
15 **ונגבלת (שהתורה היא מבחינת החכמה בלבד,**
16 **לאחר קבלת עול מלכות**
17 **שהיא "בכל מאך", למלחה מדידה וגהבלה**
18 **לבחינת "בכל נפשך" שעלי-ידי התורה וממצוות היא**
19 **ירדי התורה וממצוות שבאה לאחר קבלת עול מלחה מדידה וגהבלה**
20 **לאחר הארץ ד"בכל מאך", בלאר הארץ ונגבלת,**
21 **בלבד, שהיא אהבה מוגבלת,**
22 **שפאשר העבודה בתורה וממצוות היא "בכל לברך", במדידה**
23 **ובגהבלה, אין גם סבבמשכה**
24 **ובגהבלה, אין גם סבבמשכה**
25 **האלקית שעלי-ידי התורה**
26 **וממצוות היא במדידה ונגבלת**
27 **(שהתורה היא מפהינה דלא כלא כוורה, דלא כוורה, דלא כוורה**
28 **בחכמה בלבד וכחמה היא רוגה**
29 **שייש לה גדרים והגבולות, וממצוות היא בפרט**
30 **הן מצוות בז"י ולא במדרגת מצוות**
31 **סתם, הנעלית יותר, כמברא לעיל),**
32 **זהה הענין דיאציאת מצרים בגשמיota, היה הענין ב"בכל**
33 **דאבל באשר העבודה בלילה**
34 **דיאציאת מצרים ברווחיות, וזה עקר פקלילת**
35 **התורה בזמנים המצוות היא "בכל**
36 **מאך", למלחה מדידה**
37 **ונגבלת של האדם, אין גם**
38 **ההמשכה של אלוקות לעולם**
39 **שעל-ידי התורה וממצוות היא**
40 **גilioי אלוקות למלחה מדידה**
41 **ונגבלת (שגמישך הגלי האלוקי**
42 **בחורה מבוחנת אוראיין-סוף**
43 **שם "מצותי" סתם שלמלחה**
44 **ממצוות הרוי).**
45 **וועל-פיiza לפי ביאור המשמעות**
46 **שbabאים להעליות ד"בכל מאך" באוון של**
47 **הפנימית של יציאת מצרים עלי-פיiza**
48 **יציאת מהמצריים וגבולם, יונן גם-כן ענין**
49 **חסידות מוחצת גם הקושיא**
50 **בחינת המאה שהוא הפט וקהעו לבחינת יציאת מצרים, ובמילא גם לבחינת יציאת מצרים, ובמילא גם לבחינת הפט והעלו**